

Sygn. akt I C 330/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Lisowska
Protokolant:	st. sek. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2022 roku

sprawy z powództwa (...) Sp. j. z siedzibą w O.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. j. z siedzibą w O. kwotę 2 920,02 zł (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych 2/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22.09.2020 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. j. z siedzibą w O. kwotę 2 111 zł (dwa tysiące sto jedenaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia do dnia zapłaty.

III. Nakazuje zwrócić powodowi (...) Sp. j. z siedzibą w O. kwotę 456 zł (czteryście pięćdziesiąt sześć złotych) z tytułu niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 373/21 upr

UZASADNIENIE

(...) Spółka jawna z siedzibą w O. wytoczyła powództwo przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 2 920,02 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 22 września 2020 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 11 lipca 2020 roku doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ stanowiący własność J. S. samochód osobowy marki N. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji objęty był ubezpieczeniem OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Szkoła w pojeździe została uznana przez ubezpieczyciela za całkowitą. W dniu 17 lipca 2020 roku poszkodowana zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego. Najem odbywał się po stawce dziennej 164 zł netto i trwał do 10 sierpnia 2020 roku, tj. 24 dni. Poszkodowana zwróciła pojazd zastępczy niezwłocznie po otrzymaniu odszkodowania za szkodę.

Powódka wystawiła w dniu 11 sierpnia 2020 roku fakturę VAT za najem pojazdu zastępczego na kwotę 4 841,28 zł brutto. Wezwanie do opłacenia ww. faktury zostało doręczone pozwanemu w dniu 21 sierpnia 2020 roku. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 3 września 2020 roku przełał na rachunek bankowy powódki kwotę 1 921,26 zł uznając za zasadne 22 dni najmu i dokonując weryfikacji stawki do kwoty 71,00 zł netto za dobę z uwagi na fakt, że poszkodowana miała możliwość skorzystania z pomocy pozwanego przy organizacji pojazdu zastępczego i poinformowano ją o uznanych przez pozwanego stawkach za jedną dobę najmu pojazdu zastępczego obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym.

Powódka podkreśliła, że poszkodowana udzieliła pełnomocnictwa współpracującemu z powódką P. C. do zorganizowania pojazdu zastępczego od pozwanego i wskazała swoje preferencje, tj. akceptowane przez siebie warunki najmu pojazdu zastępczego. P. C. skontaktował się w tym celu z infolinią pozwanego. Konsultant założył zlecenie najmu pojazdu zastępczego. Następnie z P. C. skontaktowała się współpracująca z pozwanym wypożyczalnia (...), której konsultantka poinformowała, że zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami, w sprawie wynajmu mogą rozmawiać tylko z poszkodowanym, nie organizują wynajmu na zlecenie pełnomocnika. Dodała, że poinformuje o tym fakcie ubezpieczyciela, by poszukał innej wypożyczalni, która skontaktuje się z pełnomocnikiem. Jednak do dnia zakończenia trwania umowy najmu pojazdu zastępczego zawartej z powódką, pozwany ani żadna współpracująca z nim wypożyczalnia nie skontaktowała się z pełnomocnikiem. W tej sytuacji, zdaniem powódki, w żaden sposób nie można uznać, by złożona poszkodowanej propozycja najmu pojazdu zastępczego była realna. Pełnomocnika poinformował poszkodowaną o zaistniałej sytuacji, która kontynuowała najem u powódki.

Niezależnie od powyższego powódka zakwestionowała, że zorganizowany przez pozwanego najem pojazdu zastępczego w rzeczywistości zostałby opłacony we wskazanej przez niego stawce za dobę najmu. Wskazała, że z posiadanej przez nią wiedzy wynika, że stawki wskazywane w informacjach udzielanych poszkodowanym są inne niż stawki stosowane w faktycznym rozliczeniu przez wypożyczalnie współpracujące z pozwanym. Powódka nie ma możliwości samodzielnego uzyskania umów łączących pozwanego ze współpracującymi z nim wypożyczalniami, celem ustalenia rzeczywistych stawek najmu, bowiem żadna ze stron tych umów nie ma interesu w udzielaniu powódce takich informacji.

Pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował okres najmu i wysokość dobowej stawki najmu, uznając je za zawyżone. Podniósł, że pismem z dnia 28 lipca 2020 roku poinformował poszkodowaną, że naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona. Już wówczas poszkodowana powinna rozpocząć czynności zmierzające do nabycia innego pojazdu. Ponadto, w dniu 5 sierpnia 2020 roku pozwany wypłacił poszkodowanej odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej. Dzień wypłaty odszkodowania powinien być ostatnim dniem najmu pojazdu zastępczego. Tymczasem poszkodowana korzystała z pojazdu zastępczego do dnia 10 sierpnia 2020 roku. Zdaniem pozwanego istotnym jest również, że poszkodowana nie nabyła nowego pojazdu w miejsce uszkodzonego, a tym samym najem pojazdu zastępczego po dniu wypłaty odszkodowania był nieuzasadniony.

Pozwany podniósł ponadto, że poszkodowana została poinformowana przez pozwanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym oraz o tym, że w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Poszkodowana w ramach oferty pozwanego miała korzystać z pojazdu zastępczego bezpłatnie, zaś pozwany w ramach współpracy z wypożyczalnią miał zrefundować koszty wynajmu pojazdu zastępczego. Z uwagi na powyższe, w ocenie pozwanego poszkodowana swoim zachowaniem przyczyniła się do zwiększenia rozmiaru szkody. Nieskorzystanie z propozycji pozwanego przez poszkodowanego, powinno prowadzić do ustalenia rozmiaru szkody na podstawie stawek dziennych czynszu najmu pojazdu zastępczego wynikających z informacji przedstawionej przez pozwanego, tj. 71,00 zł netto.

Pozwany zakwestionował również wiarygodność P. C. i zaprzeczył, aby wymieniony działał w interesie poszkodowanego. W ocenie pozwanego, wszelkie działania podjęte przez ww. miały jedynie na celu podważenie propozycji pozwanego organizacji pojazdu zastępczego w przyszłym procesie.

Wyrokiem z 17 marca 2022 roku w sprawie I C 373/21 Sąd Rejonowy w Piszcu w punkcie I. zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w O. kwotę 2 920,02 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 września 2020 roku do dnia zapłaty. Jednocześnie, w punkcie II. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 661 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia do dnia zapłaty. W punkcie III. Sąd nakazał zwrócić powodowi kwotę 456 złotych z tytułu niewykorzystanej zaliczki.

Pozwany Towarzystwo (...) wywiódł od powyższego wyroku apelację.

Na skutek apelacji pozwanego Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy wyrokiem w sprawie IX Ca 604/22 z dnia 29 czerwca 2022 roku uchylił zaskarżony wyrok w całości, zniósł postępowanie w zakresie dotkniętym nieważnością, poczynając od dnia 17 marca 2022 roku, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszcu, przy pozostawieniu temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach instancji odwoławczej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 lipca 2020 roku w R. w gminie W. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki N. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność J. S.. Sprawca zdarzenia objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, stwierdzonym polisą wystawioną przez Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

Tego samego dnia J. S. zawiadomiła o szkodzie Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

(okoliczności bezsporne; dowód: zgłoszenie szkody znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 64)

Uszkodzenia powstałe wskutek zdarzenia z dnia 11 lipca 2020 roku w ww. samochodzie, czyniły niemożliwym korzystanie z tego pojazdu.

Samochód był niezbędny J. S. w życiu codziennym, dlatego w dniu 17 lipca 2020 roku zawarła ona z (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. (poprzednikiem prawnym (...) Spółki jawnej z siedzibą w O.) umowę najmu pojazdu zastępczego. Wynajęto jej pojazd marki O. (...), przy stawce 164 zł netto (201,72 zł brutto) za dobę najmu pojazdu, obejmującej koszt podstawienia pojazdu. Pojazd zastępczy został podstawiony w dniu 17 lipca 2020 roku do miejsca zamieszkania poszkodowanej.

(okoliczności bezsporne; dowód: umowa najmu pojazdu k. 13; cennik k. 14; zeznania świadka J. S. k. 83-83v)

W nadanym drogą e-mail piśmie z dnia 20 lipca 2020 roku ubezpieczyciel poinformował poszkodowaną o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego bezgotówkowo z wypożyczalni z nim współpracującej oraz o zasadach zwrotu kosztów najmu. Poinformował także, że skorzystanie z jego oferty nie jest obligatoryjne, natomiast w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, właściwej dla segmentu, do którego należał pojazd poszkodowanej, tj. do kwoty 71,00 zł netto za dobę najmu pojazdu.

(dowód: pismo z 20.07.2020r. k. 56-57)

W piśmie z dnia 31 lipca 2020 roku ubezpieczyciel poinformował poszkodowaną, że oszacowany koszt naprawy pojazdu przewyższa wartość rynkową pojazdu i w związku z tym szkoda zostanie rozliczona jako całkowita.

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2020 roku ubezpieczyciel przyznał poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 4 500 zł. Kwota ta została wypłacona w dniu 5 sierpnia 2020 roku.

(dowód: pismo z 31.07.2020r. i z 04.08.2020r. oraz potwierdzenie przelewu z 05.08.2020r. znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 64)

W dniu 10 sierpnia 2020 roku J. S. zwróciła pojazd zastępczy.

W dniu 11 sierpnia 2020 roku (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. wystawiła na J. S. fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego na kwotę 4 841,28 zł brutto (201,72 zł x 24 dni).

Tego samego dnia pomiędzy J. S., a (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. zawarta została umowa cesji wierzytelności, na podstawie której J. S. przeniosła na (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. wierzytelność wynikającą ze wskazanej wyżej faktury VAT, przysługującą jej względem Towarzystwa (...) z siedzibą w W. z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

Pismem z dnia 13 sierpnia 2020 roku, doręczonym ubezpieczycielowi w dniu 21 sierpnia 2020 roku, (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. poinformowała ubezpieczyciela o cesji wierzytelności i wezwała go do zapłaty kwoty określonej w ww. fakturze VAT.

Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, zakwestionował okres najmu pojazdu zastępczego oraz wysokość dobowej stawki najmu i w konsekwencji decyzją z dnia 2 września 2020 roku przyznał (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. kwotę 1 921,26 zł, przyjmując dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego w kwocie 71 zł brutto i uznając za zasadny okres najmu wynoszący 22 dni, tj. od 11 lipca 2020 roku do dnia wypłaty odszkodowania za szkodę w pojeździe plus dodatkowe 7 dni na zagospodarowanie pojazdu. Kwota ww. odszkodowania została wypłacona w dniu 3 września 2020 roku.

(dowód: umowa najmu pojazdu k. 13; faktura VAT k. 15; umowa cesji wierzytelności k. 16; pismo z 13.08.2020r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 22-24; decyzja pozwanego z 02.09.2020r. i potwierdzenie przelewu z 03.09.2020r. znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 64)

W dacie najmu przez J. S. pojazdu zastępczego, lokalne dobowe stawki najmu pojazdu o zbliżonej klasie do uszkodzonego pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...), zawierały się w przedziale od około 79 zł do 226 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 115-119)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 11 lipca 2020 roku, odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia, a także zasadność najmu przez poszkodowaną pojazdu zastępczego, pozostawały poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu, czy poszkodowana miała obowiązek nająć pojazd zastępczy od firmy współpracującej z pozwanym, oferującej akceptowaną przez ubezpieczyciela stawkę dobową najmu pojazdu, na ustaleniu usprawiedliwionego okresu trwania umowy najmu oraz na ustaleniu, czy zastosowana przez powódkę dobową stawka najmu została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych.

Na początek należy wskazać, że oceny czy poniesienie określonych kosztów, związanych z najmem pojazdu zastępczego, mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać zawsze na podstawie konkretnych okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, a także uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, nr 3, poz. 28).

W kwestii podważanej przez pozwanego stawki za najem ponad kwotę 71 zł za dobę należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy czym kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51) . Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r., I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak, w ocenie Sądu Rejonowego, być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z obligacją do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco).

W przedmiotowej sprawie bezspornie ustalono, że do zgłoszenia szkody przez poszkodowaną ubezpieczycielowi doszło w dniu 11 lipca 2020 roku, natomiast do poinformowania poszkodowanej przez ubezpieczyciela o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, w akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce za dobę wynajmu, doszło w dniu 20 lipca 2020 roku (co potwierdza pismo z 20 lipca 2020 roku załączone przez pozwanego do odpowiedzi na pozew), a zatem już po zawarciu przez poszkodowaną umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką.

Przesłuchana w charakterze świadka J. S. zeznała, że do dnia dzisiejszego nie dokonała zakupu nowego pojazdu, wynajętym pojazdem zastępczym dojeżdżała do pracy, natomiast od dnia 11 do 17 lipca 2020 roku i po zakończeniu trwania umowy najmu poruszała się pożyczonym samochodem. Dodała, że nie szukała najtańszej oferty najmu pojazdu zastępczego. Otrzymała telefon, że w ramach szkody przysługuje jej auto zastępcze bezgotówkowo i na tą ofertę przystała. Była przekonana, że wszystko odbywa się w ramach umowy ubezpieczenia sprawy szkody.

Sąd nie miał wątpliwości by uznać powyższe zeznania za wiarygodne, albowiem były jasne i logiczne.

Należy również podkreślić, że powołany w sprawie na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że lokalne dobowe stawki najmu pojazdu o zbliżonej klasie do uszkodzonego pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...), zawierały się w przedziale od około 79 zł do 226 zł brutto.

Wobec powyższych okoliczności, nie sposób zdaniem Sądu przypisać poszkodowanej naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem i świadomego lub przez niedbalstwo skorzystania z usług droższych.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. W ocenie Sądu opinia biegłego M. Z. sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Jest rzetelna i logiczna. Ponadto, nie była ona kwestionowana przez strony.

Pełnomocnik pozwanego w piśmie z 14 lutego 2022 roku podniósł w prawdzie pewne zastrzeżenia do opinii, jednak nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego bądź dowodu z opinii innego biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej, a zgodnie z regułą, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Przechodząc do okresu trwania umowy najmu podkreślić należy, że w decyzji z dnia 2 września 2020 roku o przyznaniu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w kwocie 1 921,26 zł, ubezpieczyciel wskazał, że za zasadny uznaje okres najmu wynoszący od daty zawarcia umowy najmu (11 lipca 2020 roku) do dnia wypłaty odszkodowania za szkodę w pojeździe plus dodatkowe 7 dni na zagospodarowanie pojazdu. Wypłata odszkodowania nastąpiła w dniu 5 sierpnia 2020 roku, a więc wspomniane wyżej dodatkowe 7 dni na zagospodarowanie pojazdu upłynęłyby w dniu 12 sierpnia 2020 roku, tymczasem poszkodowana zwróciła pojazd zastępczy wcześniej bo w dniu 10 sierpnia 2020 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że korzystanie przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego w okresie od 11 lipca do 10 sierpnia 2020 roku, tj. przez 24 dni, było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Dowody przedstawione w niniejszej sprawie, tj.: umowa najmu pojazdu zastępczego, faktura VAT wraz z umową cesji i zeznania świadka J. S. – świadczą o tym, że w sprawie doszło do zaciągnięcia przez poszkodowaną zobowiązania i powstania długu z tytułu czynszu najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 481 § 1 i 2 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 września 2020 roku do dnia zapłaty, przy czym na skutek oczywistej omyłki pisarskiej wskazał datę 22 września 2022 roku.

Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty przedmiotowego odszkodowania w dniu 21 sierpnia 2020 roku, dlatego żądanie pozwu zasądzenia odsetek od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia doręczenia pozwanemu tego wezwania, zdaniem Sądu uznać należy za zasadne.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 3 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego podwyższona o 50% za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 200 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i kwota 544 zł tytułem zwrotu zaliczki wpłaconej na poczet wynagrodzenia biegłego.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd zwrócił powódce kwotę 456 zł tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki wpłaconej na poczet wynagrodzenia biegłego.